

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Cantuariensi Archiepiscopo S.R.E. Cardinali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

& reverentiam quam erga Romanam Ecclesiam nostramque personam asseris te habere, paratus es venerabilem fratrem nostrum Stephanum Cantuariensem Archiepiscopum S. R. E. Cardinalem sicut Archiepiscopum Cantuariensem recipere & tractare, præstita securitate tam sibi quam suis quæ ad hoc visa fuerit opportuna, & restitutionem plenariam ablatorum promittens personis pariter & Ecclesiis faciendam. Monachos quoque Cantuarienses permittes ad Ecclesiam suam redire ac manere securos, quamquam hoc tibi grave plurimum videatur ex eo quod in ipso negotio contra te credis eosdem proditoriè machinatos. Regalia verò per eundem Abbatem in nostris manibus posuisti, ut nos ea pro nostro beneplacito conferamus. Qui nimirum interrogatus cur non eadem ipse conferres, sed potius nobis traderes & conferenda, respondit quod nondum animus tuus potuerat inclinari ut familiarem eidem Archiepiscopo gratiam exhiberes. Nos igitur iis auditis, de consilio fratrum nostrorum hoc modo circa præfata regalia duximus procedendum, ut & reciperemus ea sine præiudicio juris tam ecclesiastici quam regalis, & Archiepiscopo memorato tribui mandarem, si forsan ad hoc induci nequiveris ut ea sibi conferas per teipsum, ita quod ipse tibi pro ipsis quemadmodum sui prædecessores tuis progenitoribus teneatur, venerabilibus fratribus nostris Londoniensi, Eliensi, & Wigornien- si Episcopis per nostras dantes litteras in mandatis ut nisi requisitus ab ipsis ea sibi volueris ipse conferre, ipsi, proviso prudenter ne quid deceptionis contra libertatem ecclesiasticam interveniat, prælibata regalia præscripto modo recipiant, dictoque Archiepiscopo conferant vice nostra, & iis quæ superius sunt expressa rite peractis, sententiam interdicti relaxent, faciendo præfatum Archiepiscopum, sicut expedit, ad Cantuariensem Ecclesiam proficisci, quem profectò monemus & per nostras litteras exhortamur ut suam ponens principaliter spem in Domino, circa te talem se satagat exhibere quod ad profectum Ecclesiæ sibi commissæ meliùs promovendum familiaritatis & gratiæ tuæ possit sibi comparare favorem. Speramus enim in eo in cuius manu cor Regis existit, & quocumque voluerit vertet illud, quod sicut in hoc negotio consilium tuum in parte dirigere jam incepit, ita ipsum finali quoque prosequetur effectu, ut ad

curam suscepti regiminis efficaciter exequendam ei non solum impedimentum non inferas, sed adjumentum impendas. Licet igitur in præmissis tuam devotionem plurimum acceperimus, attendentes tamen non tam nobis quam tibi existere honorificum ut per te ipsa regalia conferantur, serenitatem regiam rogamus attentius & propensius exhortamur, in remissionem tibi peccaminum injungentes quatenus hoc nobis liberaliter concedas in donum ut per te ipsum memorato Archiepiscopo præfata regalia largiendo, debitam ab eo fidelitatem recipias, nostris in hoc potissimum consiliis acquiescens magnificentiæ tuæ absque dubio profuturus. Iam ergo de mansuetudine regali securi, & de ipsius Archiepiscopi providentia non incerti, ipsum & Cantuariensem Ecclesiam summo Deo & in ipso tibi fiducialiter commendamus, sperantes & pro certo tenentes quod erga te se talem exhibere curabit quod tuam sibi ex merito comparabit gratiam & favorem, ac in rerum experimento cognosces quam fideliter & veraciter apud te institerimus pro eodem. Datum Anagninæ vi. Kal. Iunij, anno undecimo.

CANTVARIENSIS
Archiepiscopo S. R. E. Cardinali.

Carissimus in Christo filius noster Iohannes Rex Anglorum illustris nuper nobis per dilectum filium Abbatem Belliloci litteras huiusmodi destinavit, ut quæ nobis ex parte sua proponeret crederemus. Ipse verò proposuit quod licet se in negotio Cantuariensis Ecclesiæ reputaret multipliciter aggravatum, ob devotionem tamen & reverentiam quam erga Romanam Ecclesiam nostramque personam asserit se habere, paratus est sicut Cantuariensem Archiepiscopum te recipere ac tractare, præstita securitate tam tibi quam tuis quæ ad hoc visa fuerit opportuna, restitutionem plenariam ablatorum promittens personis pariter & Ecclesiis faciendam, monachos quoque Cantuarienses permitteret ad Ecclesiam suam redire ac manere securos, quamquam hoc sibi grave plurimum videatur ex eo quod in ipso negotio contra se credit eosdem proditoriè machinatos. Regalia verò in manu nostra posuit per eundem Abbatem, ut nos ea pro nostro beneplacito conferamus. Interrogatus autem cur non idem ipsa conferret, sed potius nobis traderet conferenda, respondit quod

*Epist. 90.
De eodem argu-
mento.
Vide epist. 89.
et epist. 100.
III. cap. 131.*

nondum animus ejus potuerat inclinari ut familiarem tibi gratiam exhiberet. Nos igitur his auditis, de consilio fratrum nostrorum hoc modo circa præfata regalia duximus procedendum, ut & reciperemus ea sine præjudicio juris tam ecclesiastici quam regalis, & tibi etiam tribui mandarem, ita quòd sibi pro ipsis quemadmodum tui prædecessores suis progenitoribus teneris. Vnde venerabilibus fratribus nostris Londoniensi, Eliensi, & Wigornienfi Episcopis per nostras damus literas in mandatis ut, proviso prudenter ne quid deceptionis contra libertatem ecclesiasticam interueniat, prælibata regalia præscripto modo recipiant, tibi que conferant vice nostra, si forsan idem Rex, cui super hoc affectuosissimè scribimus, induci nequiverit ut ipse conferat ea tibi, & his que superius sunt expressa rite peractis, sententiam interdicti relaxent, faciendo te, sicut expedit, ad Cantuariensem Ecclesiam proficisci. Monemus ergo fraternitatem tuam & exhortamur attentius, per apostolica tibi scripta mandantes quatinus tuam ponens principaliter spem in Domino, circa præfatam Regem talem te satagas exhibere quòd ad profectum Ecclesie tibi commissæ melius promovendum familiaritatis & gratiæ suæ possis tibi comparare favorem. Speramus enim in eo in cujus manu cor Regis existit, & quocunque voluerit vertet illud, quòd sicut in hoc negotio consilium ejus in parte dirigere jam cepit, ita ipsum finali quoque prosequetur effectu, ut ad curam suscepti regiminis efficaciter exequendam tibi non solum impedimentum non inferat, sed adjumentum impendat. Datum ut in alia.

LONDONIENSI, ELIENSI,
& Wigornienfi Episcopis.

Epist. 91.
De confirmatione privilegiorum.
Vide lib. 13.
epist. 207.

Epist. 91.
De eodem articulo.

Fraternitati vestræ præsentium auctoritate mandamus quatenus mandatum quòd super negotio Cantuariensis Ecclesie per alias litteras nunc ultimò vobis facimus diligenter per omnia observantes, cum universa que continentur sub ipso fuerint rite peracta, si fortè super aliquo quicquam quæstionis emerferit, à carissimo in Christo filio nostro Johanne Rege Anglorum illustri idonea cautione recepta quòd nostro consilio & mandato pareat super eo, interdicti sententiam nihilominus relaxetis. Datum ut in alia.

Tom. II.

NICOLA O ABBATI
monasterij sancte crucis quod dicitur
de Saxovivo.

IN privilegio felicis memoriae Paschalis Papæ secundi de verbo ad verbum sic perspeximus contineri. PASCALIS Episcopus servus servorum Dei dilecto filio Alberto Abbati monasterij sancte crucis quod dicitur de Saxovivo ejusque successoribus regulariter substituendis in perpetuum. Divinis præceptis & apostolicis monitis informamur ut pro Ecclesiarum omnium statu impigro vigilemus effectu. Eapropter Ecclesiam sancti Apolenaris juxta Sambrium fluvium tua tuorumque successorum sollicitudini regendam disponendamque committimus. Quam videlicet Ecclesiam Mevanus judex in juris proprio fundo constituens, beato Petro sancteque ejus Romanæ Ecclesie obtulisse memoratur, ubi etiam seipsum secularibus curis exutum ordini monastico mancipavit in quo nimirum loco jamdudum disciplina dissolutio contigit. Ad reformandam igitur ordinis monastici disciplinam, supradictam beati Apolenaris Ecclesiam tuique successoribus committentes, monasterio vestro, quod per Dei gratiam disciplina dicitur ac religione pollere, tamquam membrum capiti in perpetuum cœnimus, statuentes ut universa ad supradictam Ecclesiam pertinentia in vestra semper dispositione permaneant, nec nulli deinceps personæ liceat aut ipsam Ecclesiam aut prædia vel bona qualibet ad eam pertinentia quibuslibet in locis sita à monasterio vestri possessione subtrahere, sed sic in perpetuum conservetur sicut in præsentis decreti pagina officij nostri sancte auctoritas. Si quis autem, quod absit, ausu temerario huic nostro decreto contraire tentaverit, honoris & officij sui periculum patiat, aut excommunicationis ultione plectatur, nisi præsumptionem suam digna satisfactione correxerit. Sanè pro eadem Ecclesia censum denariorum quatuor quotannis Lateranensi palatio persolveretis. Datum Laterani per manum Iohannis sancte Romanæ Ecclesie Diaconi Cardinalis ac Bibliothecarij xv. Kal. Aprilis, Indict. ix. incarnationis dominicæ anno m c xvi. pontificatus autem Domini Paschalis II. Papæ anno septimo decimo. Nos igitur ipsius prædecessoris nostri vestigiis inhaerentes, ut ejus constitutio debitum consequatur effectum, eandem constitutionem præsentis pagina

Z ij